

ROSA CRUX

2/2019

Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria

ROSA CRUX

FILOSOFIAA - MYSTIIKKA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Nro 2, Joulukuu 2019, 22. vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Ihmisen elämänkaari	6
Balev Tahor, Viisauden siunaukset.....	13
Essealaiset, Qumran ja Kuolleen meren kääröt ...	15
Kuka on Mestari.....	22
Kätketyt harmoniat, Kuinka Ruusuristipolku pohjautuu egyptiläiseen traditioon	25

Kansikuvat: / Tampereen Tuomiokirkko

© Copyright 2019

Ruusuristin Veljeskunta

AMORC-SUOMI

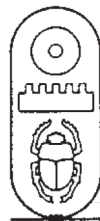
AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Joulukuu 2019

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin perustana on filosofinen ja vihkimyksellinen perinne. Jäsenten edistyessä opinnoissaan heidät vihitään seuraavalle opintotasolle tai -asteelle. Ruusuristiläiset, niin miehet kuin naisetkin kautta maailman, opiskelevat luonnon lakeja elääkseen harmoniassa niiden kanssa. Opiskelun aihepiirejä ovat mm. sielun luonne, intuition kehittäminen, klassinen kreikkalainen filosofia, kehon energiakeskukset ja itseparantamistekniikat. Ruusuristiläinen perimätieto opastaa ja kannustaa opiskelijaa löytämään sisimmässämme jo olevan viisauden, myötätunnon, voiman ja rauhan.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 8, 33341 TAMPERE

soita iltasin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Vapautuminen tunnetusta, räjähdyttävä tutkiminen, joka ei ole reaktiota, lopettaa surun, ja silloin rakkaus on jotakin, mitä ajatuksen ja tunteen on mahdotonta mitata.

Krishnamurti

Si l'été

en l'air II/III

Redon

Ihmisen elämänkaari

Adjutrix

Kaikella on elämänsä alkunsa, elämänkaarensa, alusta loppuun tai uuteen alkuun; kasveilla, eläimillä, ihmisellä, luonnolla, luonnon ilmiöillä. Näin ihmiskuntakin eri kulttuureissaan on ajatellut jo määräämättömän kaukaisia

aikoja sitten. Näin pohtivat jo muinaiset kiinalaiset, samoin juutalaiset Talmud-perinteessään ja entiset ja nykyiset ihmiset tarkkaillessaan läheistensä ja omaa elämänsä kulkuaan. Kaikella on alkunsa ja loppunsa ja elämä eri vaiheineen sen

keskellä. Olemme fyysisesti osa elollista luontoa ja kuten muillakin elollisilla, meilläkin on elämässämme eri vaiheet; syntymän, kasvun, aikuisuuden ja kuoleman ajat. Ehkä vain ihminen on ollut ja on tietoinen elämänsä matkasta, elämään liittyneistä eri vaiheista ja elämänkaarestaan. Kasveista ja elämistä emme tiedä sitä vielä, ehkä enemmän tulevaisuudessa. Ihmisen biologinen elinikä on muuttunut ja kasvanut vuosituhansien mittaan. Varhaisten kivikauden ihmisten keskimääräinen elämänkaari kesti noin 20 vuotta, antiikin roomalaisten ja kreikkalaisten alle 30 vuotta. Euroopan 1700-luvun ihmisten keskimääräinen elinikä oli alle 40 vuotta ja nykyinen eurooppalainen elinaika noin 80 vuotta. Raamatussa kerrotaan ihmisistä, jotka elivät satoja vuosia, mikä saattaa kuitenkin johtua tuon ajan erilaisista aikakäsitteistä nykyiseen verrattuna.

Ihmisen elämänmatka

Kolmen vuosituhannen takaa kiinalainen kirjallinen lähde, Kul-tainen kukka kertoo ihmiselämän jaksottuvan seitsemisen vuotta kestäviin vaiheisiin. Elämänkulkuun kuuluu luonnollisia muutosajkoja, jolloin yksi vaihe

hiljalleen päättyy ja siirrytään uuteen, jolloin ihminen kokee uuden, henkiseen, sosiaaliseen ja fyysiseen kokemiseen ja kypsymiseen liittyvän vaiheen. Elämänmatkan avainsanoja ovat; jatkuva ulkoinen ja sisäinen muutos, kriisit, levottomuus ja ettei onnivakuutusta löydy. Kyse on lainalaisuuksista, tiedostamisesta, hyväksymisestä, armahtamisesta, riippuvuudesta tai riippumattomuudesta, turvasta tai turvattomuudesta, itsestä, oman elämän elämisestä ja lisäksi on selvitettävä suhteet aikaan, muihin ihmisiin, sukupuolisuuteen, syllisyyteen ja kuolemaan. Kyse on psyykkisestä ja fyysisestä kypsymisestä elämänkaaren aikana. Meistä jokainen on kohdannut muutoksia elämässään nykyisten ja aiempien ihmisten lailla. Elämänkulkuun kuuluu luonnollisia muutosvaiheita, jolloin yksi vaihe päättyy ja siirrytään uuteen elämänvaiheeseen. Puhutaan kehityskriiseistä, jotka auttavat mieltä pääsemään eroon menneistä asenteista ja odotuksista ja tukevat siirtymistä uuteen elämänvaiheeseen. Kaikilla elämänkulun kehitysvaiheilla on tehtäviä, jotka vievät elämää eteenpäin ja näistä ollaan tietoisia monissa kulttuureissa.

Elämään vaikuttaa fyysisten, psyykkisten ja sosiaalisten vaikutteiden lisäksi ulottuvuus, joka ei ole rinnastettavissa näihin. Elämän henkistä ulottuvuutta voi lähestyä uskonnollisesti, ajattelemalla, meditoimalla tai spontaanien kokemusten kautta. Perinteisesti sana hengellinen viittaa uskonnolliseen toimintaan. Ihminen voi liittyä johonkin uskontokuntaan tai ryhmään ja olla valmis sitoutumaan sääntöihin, periaatteisiin ja oman viiteryhmänsä historialliseen perinteeseen. Tähän voi liittyä myös voimakas tunnusmuksellisuus ja usein kokemus Jumalan tai korkeamman voiman tai olennon kutsusta toimia tietyllä tavalla. Tämä ulottuvuus voi tulla esiin missä vaiheessa tahansa, mutta tästä puhutaan usein kuitenkin neljänkymmenen ikävuoden kriisin aikaan, jolloin monet ihmiset etsivät uutta suuntaa ajattelulle ja elämälleen. Muutos lapsesta aikuiseksi vie vuosia, sillä jokaisella vaiheella on sille tyypillinen tehtävänsä. Jokaisella ihmisellä on myös oma polkunsä ja omat erilaiset kehittymiseen liittyvät tehtävänsä. Tätä elämäntaivalta voi kuvata monin tavoin: on aamu, keskipäivä, ilta ja yö; on matka lapsuudesta

nuoruuteen, aikuisuuteen, keski-ikään ja vanhuuteen. Usein puhutaan kehityskriiseistä, jotka auttavat ihmistä pääsemään eroon aiemmista asenteistaan ja odotuksistaan ja jotka tukevat siirtymistä uuteen elämäntavoiheeseen. Kaikilla elämäntavoiheilla on kuitenkin omat tehtävänsä, jotka vievät ihmiselämää eteenpäin.

Ihmisen elämäntavoihe on ihmiselämään kuuluvien kehitysvaiheiden kokonaisuus. Perimällä, sen ohjaamalla kypsymisellä ja ympäristön virikkeillä on pitkälle ulottuvat vaikutukset psyykkiseen kehitykseen. Koko elämäntavoiheen tarkastelu valaisee kehityksen vaihteellisuutta.

Elämän vaiheet

Lapsuudesta nuoruuteen

Vuodet 0 - 12/14 ovat kehon ja mielen kasvun aikaa, jolloin on löydettävä oma minuus ja kokemus yksilöllisyydestä. Opitaan erilaisia taitoja itsen ja ympäristön hallintaa varten. Kyselyiässä kehitetään ylimmän ja omantunnon hallinnan perusteita sekä loogista ja abstraktia ajattelua. Lapsuuden loppuvaiheessa aletaan irtaantua vanhemmista ja sekä hahmottaa omaa yksilöllisyyttä

ja vähitellen kehittyvää omien ajatusten ilmaisua.

Nuoruusvuodet 14- 21/25 ovat muutoksen, sisäisen ja ulkoisen myllerryksen aikaa. Keho, minuus, ajatukset ja mielipiteet muuttuvat. Nuoruus on rajojen etsimisen, kokeilun, kapinoinnin, minuuden ja maailmankuvan etsinnän aikaa. Tämä matkanteko eroon vanhemmista ja kohti aikuisuutta alkaa noin 13-14- vuoden iässä ja siihen kuuluu pelkoa, epävarmuutta, ahdistusta, iloa. Kaikki tunteet ovat normaaleja kasvun ja kehityksen mukanaan tuomia asioita. Nuoruudessa tapahtuu paljon fysiologisia ja hormonaalisia muutoksia. Vähitellen kypsytään aikuisiän rooliin ja erilaisten valintojen tekemiseen.

Varhaisaikuisuudesta aikuisuuteen

Vuodet 21- 28 eli varhaisaikuisuus ovat läheisyyden etsimisen aikaa ja toisaalta eristäytymisen aikaa. Onnistunut eläminen toisen ihmisen kanssa ja onnistunut perheen perustaminen vahvistavat rakkauden kokemista. Toisaalta myös itsenäisyys on tärkeää. Usein tässä vaiheessa alkaa työelämä, vastuu omasta itses-

tä, itsenäinen päätöksenteko ja taloudellinen itsenäisyys. Vuosiin 28-35 liittyy saavutettu aikuisuus. Tässä vaiheessa itämaisen psykologian mukaan hylätään entiset opitut ja maailman antamat mielikuvat ja aletaan hakea omaa mestaruutta, oman minuuden toteuttamista ja yksilöitymistä. Tässä vaiheessa ihminen on vasta aikuinen; kasvua ei tapahdu fyysisesti, vaan enemmän henkisesti puolella. Aikuisuus sinänsä on tyyppillisesti elämän pisin vaihe, jonka alkuvaiheeseen liitetään lopullinen itsenäistyminen ja elämäntilanteen vakiintuminen. Myöhäisempää aikuisuutta on kutsuttu myös keski-ikäsi.

Varhainen keski-ikä ja keski-ikä

Vuodet 35-42 on ikävaihe, jolloin ihminen voi jakaa eteenpäin hyväksi kokemaansa elämäkokemusta. Haasteita elämään tarjoavat huolenpito mahdollisesta perheestä, työstä ja muista yksilöllisistä tarpeista. Toisaalta moni tavoittelee itsenäisyyttä ja alkaa havaita, että ihminen ei voi elää ikuisesti. Varhaiseen keski-ikään ajoittuu myös yksi elämän mielenkiintoisimmista ajanjaksoista, sillä tässä vaiheessa monet alkavat

kääntyä aiempaa enemmän sisäänpäin ja pohtia elämänsä tarkoitusta. He saattavat ryhtyä etsimään syvällisempää tai uutta näkemystä ja tarkoitusta elämässään ja alkavat nähdä elämän ja maailman eri tavalla kuin aiemmin. Tässä on kyse keski-ikäisen kriisistä: tässäkö oli kaikki? Tony Dunderfeltin mukaan ”nelikymppisenä ihminen saa mahdollisuuden syntyä omaksi itsekseen”. Keski-ikäisen muutokset pakottavat meidät pohtimaan omia uskomuksimme elämästä, maailmasta ja omasta itsestämme ja alamme mieltä, kuka minä todellisuudessa olen? Nämä vuodet ovat aikaa, jolloin selvitetään välejä yhteiskunnan kanssa ja pyritään löytämään todellinen minuus.

Tässä aikuisuuden keski-ikäisvaiheessa, usein vuosina 42-60 koettu elämä ja elämässä koettut tapahtumat joutuvat arvioinnin kohteeksi, onko esimerkiksi koettu tosiasia oikeasti totta. Asioiden ja tapahtumien arviointiperusteet saattavat muuttua ja ihminen voi tunnistaa oman arvomaailmansa ja kokea olemassaolonsa merkitykselliseksi. Jungin mukaan ihminen yleensä samaistuu nuorena tiettyihin luonteensa ominai-

suuksiin ja keski-ikässä pyrkii hakemaan esiin vastapuolia sille, mihin samaistui nuorena. Näin ollen ns. kova mies voi muuttua pehmemmieheksi tai ”faktamies” rupeaa etsimään tarkoitusta uskon maailmasta. Jotkut ihmiset tekevät suurimman elämäntyönsä tänä aikana eivätkä suostu heikentyvän fyysisen rajallisuuden estämiseksi, sillä keskittyminen oleellisuuteen voi olla voimia antava. Ihmiset ovat hyvin erilaisia siinä, miten he kypsyvät, myös siinä, millaisia he ovat psyykeltään, mieleltään.

Kypsytyden ikävaihe/ Myöhäinen aikuisikä

Aikuisvuodet 60/ 63-70 ovat usein uuden, kolmannen aloittamisen aikaa. Kaikkien hyväksymää määritelmää sille, milloin vanhuus alkaa, ei kuitenkaan ole. Kronologinen ikä tarkoittaa vuosien karttumista ja fysiologinen ikä kertoo ihmisen kunnosta. Subjektiiivinen ikä kertoo omista tuntemuksista. Ihminen voi vanheta iän erilaisilla merkitystasoilla eri tavoin. Tässä vaiheessa ihminen miettii, mitä mahdollisuuksia elämässä on otettu tai jätetty huomiotta, ja onko hänen elämänsä todella sitä mitä sen olisi pitänyt olla.

Nämä vuodet ovat myös palkitsemisen aikaa, jolloin halutaan antaa hyvää takaisin perässä tuleville, jotka ovat edelleen kiinni elämän haasteissa. Nyt on aikaa pohtia kulunutta elämää, miettiä menneitä ja kokea nykyhetken rikkaus. Elämän todellinen kauneus ei näydy ennen kuin olemme henkilökohtaisesti kokeneet rakkautta ja hyvyyden taustavoimat, jotka pyrkivät antamaan meille jokaiselle tyydytyksen ja täyttymyksen.

Vanhuus

Vanhuusiän psykososiaalisessa kehityksessä on kyse minän eheyden suhteesta epätoivon kokemiseen. Kriisin ratkaisu riippuu siitä, pystyykö ihminen kypsään oman elämänsä arviointiin ja näkemään tarkoituksen eletyssä elämässään. Vanhuuden psykososiaaliseen kehitykseen kuuluu myös vähittäinen rooleista luopuminen niin työelämässä kuin perhe-elämässäkin. Vielä vanhuudessakin kohdataan uusia haasteita, joiden hallitseminen antaa tyydytystä ja elämiloa. Tämän vaiheen keskeisiä haasteita ovat mukautuminen heikkenevään terveyteen ja valmistautuminen kuolemaan.

Tarkastellaan myös omaa elettyä elämää ja arvioidaan, onko se ollut onnistunut vai ei. Oman elämän hyväksyminen ja tyydyttävänä näkeminen taas tuottaa ihmiselle sisäisen tyyneyden tunteen. Tietoinen elämä voi supistua elämänkaaren viimeisinä vuosina, samaan aikaan on olemassa mahdollisuus lisätä viisautta. Jung ajatteli, että elämän lopullinen tavoite on kuolema. Sen tajuten ihmiset eivät ehkä kohtaa kuolemaa pelokkaina, vaan tunne ”hyvin tehdystä työstä” ja ehkä toivo uudestisyntymisestä rohkaisivat.

Lopuksi

On syytä muistaa, etteivät edellä kuvatut elämänmuutokset tapahdu aina kirjaimellisesti juuri mainittuna aikana, ne voivat ilmetä ennemmin tai myöhemminkin. Ihminen muuttuu ja kasvaa persoonana koko ikänsä. On kyse muutoksesta, jolloin olemme tekemisissä buddhalaisuuden ikivanhan käsitteen muutoksen ja kärsimyksen laista maailman elämän kohdalla.

Lopuksi jään miettimään, että jos ihmiskuntaa ajatellaan yhtenä ykseytenä, kokonaisuutena, kollektiivisesti; noudattaako

ihmiskunta aikojen alusta lähteneenä tätä samaa yksittäisen ihmisen "elämänkaarta"; olosuhteet ja haasteet ovat ja ovat olleet eri kulttuureissa ja eri aikoina erilaisia. On ollut ihmiskunnan synnyinaika, on ollut fyysisen ja psyykkisen kasvun, kehityksen, haasteiden, vastoinkäymisten, taantumisten, henkisen kasvun, pyrkimysten, kärsimysten, muutosten aikoja. Ja missä vaiheessa ihmiskunta on nyt? Olemmeko ihmiskuntana vielä lapsia, nuoria, aikuisia vai iltapäivään ehtineitä?

Lähteet:

Dunderfelt, T: Elämänkaaripsykologia. Porvoo: WSOY 1998

Jung, C.G.: Unia, ajatuksia, muistikuvia. Suom. M. Rutanen. WSOY, Juva 1991.

Jung, C. G.: Symbolit: Piilota-
junnan kieli. Otava, 1991.

Levinson D: The seasons of a man's life. Ballantine, New York 1978

Wilhelm R: The Secret of the Golden Flower. Harcourt, Brace & World Inc. New York 1962.

Löydä sisäinen Mestaris

BALEV TAHOR:

VIISAIDEN SIUNAUKSET

Tekstiä Kuolleen Meren kääroistä (4Q525:1.1-2,2.1-12)

Rosicrucian Digest
Nro 2, 2007

Yksi merkittävimmistä alkuperäistä materiaalia sisältävien, Qumranista löydettyjen käärojen joukossa on tämä fragmentti luolasta 4. On selvää, että nämä juutalaiset tekstit ovat pohjana Vuori-saarnan kaltaiselle kristilliselle tekstille (Matt. 5:3-10). Tämä on klassista Viisaukirjallisuutta ja heijastaa kaikuja sellaisista kirjoituksista kuin Sananlaskut 1:1-6 ja muista Kuolleen Meren käärojen teksteistä, kuten ”Salaisuuksien Kirja” ja ”Kirja Siitä Miten Asiat Ovat”. Vaikka hepreankielinen teksti käyttää maskuliinista muotoa, joka ilmentää tämän qumranilaisen, essealaisen yhteiskunnan rakennetta, ymmärrämme mystisen viestin olevan universaali.

*Poikani, kuunnelkaa minua
nyt,*

*sillä minä opetan teille tietoa
Hänestä,*

Qumranin kuningatar
Victoria Franck Wetch, S.R.C.

*Viisaudesta, jonka Jumala
minulle antoi,*

*Viisaudesta ja Ymmärryksestä,
jonka Hän juurrutti minuun*

*opetettavaksi kaikille Totuuden
Pojille.*

*Siunattu olkoon vaeltaja, jolla
on tahraton sydän*

*ja jonka kieli ei saastaista sa-
naa tunne.*

*Siunatut olkoot ne, jotka tukeu-
tuvat hänen lakeihinsa*

*eivätkä takerru pahuuden
töihin.*

*Siunatut olkoot ne, jotka ylis-
tävät Häntä*

*eivätkä ole typeryyden val-
lassa.*

*Siunatut olkoot ne, jotka etsi-
vät Häntä puhtain käsin*

*eivätkä milloinkaan epärehel-
lisin sydämin.*

*Siunattu olkoon hän, joka sy-
leilee Viisautta*

*ja elää Korkeimman Jumalan
antaman Tooran mukaisesti,*

*joka muovaa mielensä Hänen
polkunsä mukaiseksi,*

*joka taivuttaa toimensa Hänen
ohjeensa mukaiseksi*

*ja joka toivottaa tervetulleeksi
Hänen nuhteensa.*

*Hän ei hyljeksi Häntä kivun
kohdatessa,*

*hän ei unohda Häntä, kun
vastoinkäymiset tulevat,*

ei edes silloin kun kauhu iskee.

Olemuksensa nöyryydessä

*hän ei väistä Hänen vaikutus-
taan,*

*vaan asettaa Hänet ainaiseksi
meditaationsa kohteeksi.*

Jopa vaaran päivien aikana

*hän kiirehtii toteuttamaan Hä-
nen käskynsä*

*ja koko elämänsä ajan hän
pitää Hänet mielessään*

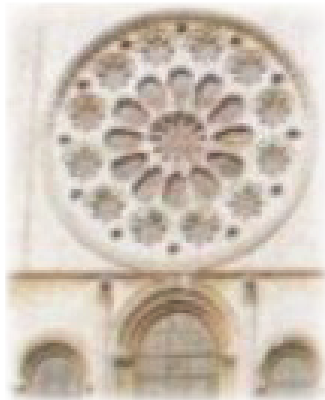
*ja asettaa Hänet silmiensä
eteen,*

*jotta ei koskaan astuisi väärille
teille!*

*Yhdessä, sydämensä Häneen
yhdistäen*

*hän tulee ottamaan paikkansa
kuningasten istuimella.*

*Tietäkää tämä, poikani, äl-
kääkö koskaan poiketko tältä
tieltä.*

ESSEALAISET, QUMRAN JA KUOLLEEN MEREN KÄÄRÖT

Stuart J. Malkin, Fil. tri, F.R.C.

Rosicrucian Digest
Nro 2, 2007

Essealaisten ja heidän luomiensa Kuolleen Meren käärejen merkitys on kiinnostava, koska kääreöt sisältävät runsaasti yli kahdeksansataa Raamatun historiasta kertovaa, erillistä dokumenttia ja koska Khirbet Qumranin ällistyttävät asukkaat loivat käärejen kirjoituksen ennen vuotta 100 jaa. Kääreöistä ja niiden essealaisesta yhteydestä on kirjoitettu niteittäin, mutta tässä kerrotaan ainoastaan muutamista luotettavasti kirjaistuista yksityiskohdista. Lisäksi esitetään tulokset tutkimusryhmämme omista havainnoista, jotka olemme tehneet kaivauspaikalla Qumranissa vuonna 1965. (Kuva 1)

Taannoiset (1990) hypoteesit asettavat epäilyksen valoon sen, kirjoittivatko essealaiset pääosan näistä kääreöistä. Jotkut salaliittoteoriat ovat sitä mieltä, että essealaiset eivät kirjoittaneet ainoatakaan kää-

Luola Qumranissa

kuva 1. Stuart J. Malkin

reöistä. Henkilökohtainen käynti Qumranissa 1965 vakuutti meidät, että essealaiset ansaitsevat enemmän tunnustusta, kuin jotkut kirjoittajat ovat valmiita heille osoittamaan.

Keitä essealaiset olivat?

Palestiinassa sijaitsevan nykyisen kaivauspaikan ollessa aktiivinen Qumrania asutti juutalainen, uskonnollinen yhteisö, essealaisiksi kutsuttu heprealainen laho. Ilmiselvästi es-

sealaiset olivat tärkeitä tuohon aikaan. Muinainen essealaisia koskeva kirjallisuus on paljon runsaampaa kuin kahta muuta suurta juutalaista lahkoo, fariseuksia ja saddukealaisia, koskevat tekstit. Essealaisten alkupe-
rä on tuntematon. ”Luultavinta on, että he polveutuivat Hasi-
dimi- ja esi-Hasmonealaisilta ajoilta, jotka osuvat ajallisesti Judas Makkabilaisen kapinaan Antiokhos IV Epifanesta vastaan noin 170 eaa.”

Sanan ”essealainen” merkitys on tuntematon. Nimelle ei ole olemassa heprealaista sanaa, ainoastaan kreikkalainen. Juutalaisuuden historian tutkija André Dupont-Sommer esittää, että sana essealainen saattaa juontaa juurensa heprealaisista sanoista Essenoi tai Essaioi, jotka hänen käänöksensä mukaan saavat merkityksen ”Neuvoston miehet”.

Ensimmäisten essealaisia koskevien tietojen katsotaan olevan peräisin Egyptissä maanpaossa eläneeltä juutalaiselta filosofilta Filon Aleksandrialaiselta, joka eli vuosien 20 eaa. ja 50 jaa. välillä. Filon kertoo, että ”Essealaiset elävät monissa juudealaisissa kau-

pungeissa ja myös monissa kylissä ja suurissa ryhmissä. Essealaisiin ei kuuluta rodun perusteella. Heihin liittyy vapaaehtoisia, jotka pitävät korkeimpana arvonaan oikeamielisyyttä ja palavaa rakkautta... He eivät omista mitään henkilökohtaista, eivät taloa, peltoa, orjaa eivätkä karjalaumoja tai mitään, mikä kasvattaa ja tuottaa omaisuutta... Kaikki mitä he tekevät tulee ryhmän yhteiseksi hyödyksi. He tekevät mitä moninlaisimpia töitä ja suhtautuvat työhönsä ällistytävällä innolla ja päättäväisyydellä työskennellen valittamatta aamun sarastuksesta melkein auringon laskuun saakka. Tätä he tekevät ilmeisen innostuneella mielellä. Heidän työnsä on heidän ruumiinliikuntansa. Itse asiassa he uskovat, että tämän kaltainen harjoittelu on suotuisempaa ja pitkävaikutteisempaa mielelle ja sielulle kuin mitkään atleettien kisat, sillä heidän harjoituksensa ovat sovitut heidän ikänsä mukaisesti myös silloin kun keho ei enää ole täydessä voimassaan.”

”He ovat maanviljelijöitä ja paimenia ja mehiläistenhoitajia ja... moninlaisissa ammateissa. He jakavat saman elämäntavan, yhteisen pöydän ja jopa

samankaltaisen maun asioiden suhteen; kaikki he pitivät arvossa säästäväisyyttä ja vihaavat ylellisyyttä, jota he pitävät ruttona ruumiille ja sielulle. He eivät ainoastaan jaa ruokaansa vaan myös vaatteensa. Se mikä kuuluu yhdelle, kuuluu myös toiselle. Kaikille on saatavilla paksuja päällysvaatteita talveksi ja halpoja, kevyitä tunikoita kesäksi...”

Filonin huomionarvoinen kuvaus on luultavasti enemmän tai vähemmän tarkka. Vuoden 1965 vierailun aikana vahvistui hypoteesimme siitä, että lukijan ei pidä antaa essealaisten luostarimaisen elämäntavan hämätä arvioitaessa heidän saavutuksiaan Kuolleen Me-

Kirjoitushuone
kuva 2. Stuart J. Malkin

ren kääreiden kirjoittajina. Tämä artikkelin kirjoittajan Qumraniin tekemän vierailun aikana muotoutui hypoteesi, jonka uskomme olevan hyvin perusteltu. Ryhdymme nyt tutkimaan sitä.

Qumranin kaivauspaikka

Khirbet Qumranin jäännökset sijaitsevat lähellä kuivuneen joenpohjan, Wadi Qumranin päätä Kuolleen Meren luoteiskolkassa. Jotkut yhdestätoista Kuolleen Meren käärejä sisältävistä luolista ovat näkyvissä ja lyhyen kävelymatkan päässä Qumranista. Asutus oli pieni, ehkä noin 100-200 essealaista.

Äskettäin (1997-2001) arkeologit Hanan Eshel ja Magan Broshi havaitsivat, että essealaiset pitivät asuinpaikkanaan joitakin näistä luolista tai asuivat teltoissa, jotka sijaitsivat lähellä kivistä rakennelmaa, mutta eivät sen sisällä. Tämä on mielenkiintoinen löytö, sillä se merkitsee, että kirjoitushuone (Kuva 2), keittiöt, rahavarojen säilytys, ruokailutila, kokoustila ja muut paikallistetut tilat muodostivat eräänlaisen asukaskeskuksen, joka oli erillinen asuintiloista.

Kuolleen Meren kääre

Kirjojen kirjoittamisesta en-

Merenpinnan taso, Saapuminen
Qumraniin, kuva 3. Stuart J. Malkin

nätti kulua kaksi vuosituhatta siihen, kun ne löydettiin vuonna 1947. Ne ovat merkittävimmät ja vanhimmat käsikirjoitukset, jotka antavat tieteellistä vahvistusta Raamatun teksteille ja sen aikaiselle historiankirjoitukselle. Kuolleen Meren kääroihiin on kohdistunut kiinnostusta sekä akateemisista että maallikkopiireistä. Ne ovat ainoalaatuinen lähde yritettäessä ymmärtää maailman kahden suuren uskonnon syntyä. Maallikkopiirien mielenkiinto on poikkeuksellisen intensiivistä. Traditio-naalinen ja lyhennetty versio käärojen löytymisestä kertoo, että ”Vuonna 1947 nuoret beduiinipaimenet karannutta vuolta

etsiessään astuivat pitkään koskemattomana olleeseen luolaan ja löysivät muinaisia käärojä täynnä olevia ruukkuja. Tämä beduiinien ensimmäinen löytö tuotti tulokseksi seitsemän kääroä ja käynnisti etsinnän, joka kesti lähes vuosikymmenen tuottaen loppujen lopuksi tuhansia käärojen fragmentteja yhdestätoista luolasta. Noiden samojen vuosien aikana arkeologit tekivät luolien lähellä kaivauksia etsiessään asutusta, joka saattaisi auttaa tunnistamaan ne ihmiset, jotka nämä käärot olivat tallettaneet. He kaivoivat esiin Qumranin rauniot, rakennuskompleksin, joka sijaitsi hedelmättömällä penkereellä luolakallioiden ja Kuolleen Meren välissä.

Suhteellisen lyhyen ajan kuluttua löydöstä historialliset, paleografiset ja kielitieteelliset todisteet yhdessä hiili-14 ajoituksen kanssa vahvistivat, että käärot ja Qumranin rauniot olivat peräisin ajalta, joka ulottuu kolmannelta vuosisadalta eaa. vuoteen 68 jaa. Ne todella olivat ikivanhoja! Ollen peräisin myöhäiseltä Toisen Temppelein kaudelta, jolloin Jeesus Nasaretilainen eli, ne ovat melkein tuhat vuotta vanhempia kuin mikään muu säilynyt heprealaisten kir-

joitusten käsikirjoitus .”

Tutkija Donald Binder esitti ensimmäisenä väitteen sen tueksi, että kirjoitukset olisivat essealaisten tekemiä. Hän kertoi meille, että Roland de Vaux, ensimmäinen ja johtava Khirbet Qumrania tutkineista arkeologeista, esitti löydöksen, jonka perusteella essealaisilla ja kääroillä on kiistämätön yhteys. Useimmat tutkijat ovat sittemmin hyväksyneet hänen johtopäätöksensä. De Vaux'n päätelmä yhteydestä tukeutui hänen huomiolleen siitä, että luolien keramiikka voidaan ajoittaa samalle aikakaudelle kuin hylätty asuinpaikka (1. vuosisata). Lisäksi kaiverrukset Qumranista löydettyissä ostrakoneissa ts. saviruukun kappaleissa ovat samaa kirjoitustyyliä kuin kääroissa käytetty.

”Yhteys käärojen ja essealaisten välillä on varmistettu vertaamalla Kuolleen Meren lahkon omia kirjoituksia ensimmäiseltä vuosisadalta peräisin oleviin Filonin, Josephuksen ja Plinius vanhemman essealaisista kirjoittamiin kuvauksiin. Vaikka näissä on eroavaisuuksia, niin yhdenmukaisuudet ovat huomattavat ja ne ovat vakuuttaneet useimmat tutkijat

siitä, että Kuolleen Meren lahko ja essealaiset ovat yksi ja sama asia.”

Vierailu Qumranissa

Kesäkuussa 1965 Jordanian hashemiittien kuningaskunta piti hallussaan Wadi Qumranina tunnettua Kuolleen Meren aluetta (Kuva 3). Nykyisin alue on osa Israelia. Jordanian valtion suojeluksessa saimme vierailuun nyttemmin kuuluisaksi tulleella Kuolleen Meren käärojen löytöpaikalla. Tuohon aikaan luvan saatuamme meille oli mahdollista päästä luoliin, olla läsnä kaivauksissa, vierailu Qumranissa ja mikä kaikkein tärkeintä, tavata kaivauksia

Qumranin luola nro IV
kuva 4. Stuart J. Malkin

Vuoden 1965 kaivauksia
kuva 5. Stuart J. Malkin

tekevät arkeologit. Me teimme kaiken tuon.

Muutamia vuosia myöhemmin käärojen ylivoimainen tärkeys selveni. Selvitystyön myötä Raamatun ihmisen historiasta tuli kirjallista historiaa. Essealaisten ansiosta eräät Raamatun osat ja myös joukko muuta suullista perimätietoa saivat historiallisen vahvistuksen.

Vuoden 1990 hypoteesit, joiden mukaan kääröjä ei luotu Qumranissa, näyttää perusteettomalta. Vierailumme aikana otettiin kuva nimeltä ”Scriptorium – Kirjoitushuone”. Kuvaan sisältyy kaivauspaikan arkeologien kirjoittama teksti, jonka mukaan: 1) Huoneesta

kaivettiin esiin kirjurien pitkiä pöytiä, 2) huoneesta löydettiin mustetolppoja, 3) viereisissä luolissa oli nykyisin kuuluisiksi tulleita sylinterin muotoisia ruukkuja täynnä kääröjä sekä tuhansia käärojen fragmentteja, 4) ruukkuja esiintyy vain Qumranissa, ja kuten yksi arkeologeista tähdensi, ne valmistettiin paikallisesti käärojen tallennustarkoituksessa.

Kävimme luolassa numero IV (Kuva 4), josta raportoitujen tietojen mukaan on löydetty enemmän kuin neljäkymmentä prosenttia kääroistä. Keskustelimme arabityöläisen kanssa, joka oli henkilökohtaisesti nostamassa sylintereitä luolasta ja joka tarkkaili sylintereiden sisältöä. ”Kääröjä ne ovat”, huudahti

Jauhinkiviä
kuva 6. Stuart J. Malkin

hän. Tulevina vuosina luolasta IV julkaistiin samanlaisia kuvia. Paljon parempia kuin tämä ilman minkäänlaista taiteellista näkemystä otettu kuva, joka oli otettu vaatimattomalla kameralalla. Tämän artikkelin kirjoittaja ei silloin tajunnut käärojen suunnatonta tärkeyttä sellaisena kuin aika sen loppujen lopuksi paljasti olevan.

Kaivaukset jatkuivat vuonna 1965 edelleen (Kuva 5) ja tuloksena saatiin monien artefaktien ohella sylinterifragmentteja, käärofragmentteja ja satoja ruukunkappaleita, jotka viittasivat sekä essealaisten että myöhempien roomalaisten valloittajien läsnäoloon.

Muutamia mielenkiintoisia näkökulmia essealaiseen arkipäivään loivat viljan jauhamiseen käytettyjen kivien (Kuva 6) ja kokoushuoneen/luokkahuoneen (Kuva 7) löytyminen. Oli helppoa nähdä mielessään Qumran

sellaisena kuin se aikoinaan on saattanut olla.

Kuten arvata saattaa, tällä paikalla on aura, joka antaa vierailijalle hengellisen vaikutelman essealaisen olemuksen jatkuvasta läsnäolosta. Se oli meille äärimmäisen jännittävä kokemus. Vielä tänäänkin, neljäkymmentä vuotta myöhemmin, muistamme selkeästi vierailumme jokaisen hetken.

Luokkahuone
kuva 7. Stuart J. Malkin

**Hyveellisyys on selkeyttä.
Se pyyhkii pois ristiriidan ja surun.**

Krishnamurti

Kuka on Mestari?

Pieter Wagener

KUKA ON MESTARI?

Pieter Wagener

Rosicrucian Beacon Online Volume 1 -Nro 2, 2011

Käsite ”mestari” tuli tunnetuksi 1800-luvun loppupuolella H. P. Blavatskyn Teosofisen Seuran piirissä. Mahatman

Kirjeet A. P. Sinnetille -teos loi mielikuvan yliluonnollisista olennoista Seuran jäsenten ajatteluun ja tästä on tullut osa

modernia mystistä perimätietoa. Aforismista ”Kun oppilas on valmis, Mestari tulee” tuli mystisen polun etsijöiden sanonta. Toinen lausuma ”Etsi Mestaria sisimmästäsi” on ehkäpä realistisempi ja vähemmän turhauttava ohje. Kuitenkin jokainen on samaa mieltä mestarin roolista opastajana, erityisesti hänen ohjaamastaan polusta kosmiseen valaistumiseen.

Käsitteellä ”mestari” on pitkä historia, joka ulottuu Egyptin dynastioista esseelaisiin, keskiajan mystikoihin, kahdeksanentoista vuosisadan esoteerisiin yhdistyksiin ja aina nykyisen ajan järjestöihin saakka. Mestarina pidettiin ihmeitten tekijää, kuoleista herättäjää, sairaiden hoitajaa, esineiden materialisoijaa ja oppilaiden mielessä ilmentyvää. Monet näistä kuvauksista vaikuttavat mielikuvituksellisilta, mutta kun se ilmenee hyvin monien erilaisten ihmisten kertomuksissa, siinä voi olla jotain uskottavaa. On myös kysyttävä, mikä on mestari?

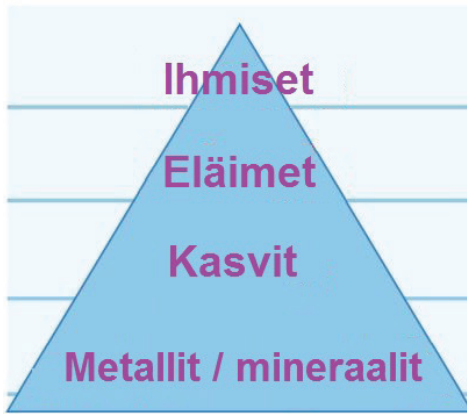
Ajateltiin kohan menneisyydessä epätavallisen tapahtuman olevan pelkästään maagisen, koska tuolloin ei siihen löydetty muuta selitystä? Muinaisesta sähköisestä kennosta, kuten Liiton

arkista lähtevää sähköistä säteilyä on varmasti pidetty Jumalan toimena. Kahdeskymmenes vuosisata on muuttanut merkittävästi mystisten asioiden selityksiä, sillä nykyään ymmärrämme asioita tieteellisesti. Nykytiede voisi selittää menneisyyden mestarien jumalallisia ominaisuuksia, mikä ei kuitenkaan riistä mestarilta hänen arvoaan. Päinvastoin; voi olla suurempi oivallus tiedostaa, että voidaan ymmärtää heidän ylevää tilaansa ja se voidaan saavuttaa luonnollisella tavalla.

Nykytiede on antanut meille kaksi tiedonalaa, joiden avulla voimme ymmärtää mestarin laatua. Ensimmäinen on evoluutioteoria ja sille sukua olevat neurotieteen periaatteet. Useimmat ihmiset pitävät itseään erillisinä universaalista evoluutiosta, joka koskee luonnon jokaista puolta, primitiivisistä yksisoluisista ameeboista homo sapiensiin, ihmiseen, evoluution äärimmäiseen osaan saakka, niin ainakin ajatella!

Tietoisuuden tasot

Omasta näkökulmastamme katsottuna voimme laajasti ottaen erottaa neljä osittain päällekkäistä evoluution tasoa. Jokaisella niistä on tietoisuus ja vastaava fyysinen muoto. Modernin tieteen

Tietoisuuden kehitystasot

mukaan tietoisuus on suhteessa organismin hermostojärjestelmän elektromagneettisiin tai neurologisiin piirteisiin. Kirjaimellisesti alhaisimmalla kehitystasolla ovat metallit ja kristallit, joiden elektrokemiallisia laatuja voidaan pitää tietoisuuden primitiivisenä muotona. Tietyt metallit myös omaavat muistin alkeismuotoja. Maaperästä nousevien kasvien tietoisuus on seuraava aste. Osittain maaperässä olevat, taivasta kohden nousevat kasvit omaavat modernin tieteen mielestä tietoisuuden primitiivistä, vegetatiivista muotoa. Kasveilla on kyky kommunikoida toistensa kanssa, erityisesti silloin kun joku uhkaa niitä.

Seuraavana on eläinkunta. Maaperästä vapautuneena ne liikkuvat horisontaalisesti maan pinnalla. Varhaiset matelijoiden muodossa olleet lintujen esi-isät rajoittuivat maan pinnalle. Tässä tulee esiin valtavasti lisääntynyttä neurologista toimintaa, mikä lämmitti kehoa ja paransi tietoisuutta.

Sitten, nykyisen tieteen mukaan saavutamme evoluution huipun; ihmiskunnan. Ulkoiselta olemukseltaan ihminen on pystyasennossa ja aivoineen ihmisestä on tullut hallitseva kehitysketjussa. Ihmisaivot ovat antaneet sille erityisen tietoisuusmuodon, itsetunnon. Tämä itsetunto on erottanut meidät ihmisten kuitenkin kaikkien olentojen, luotujen universaalista tietoisuudesta. Emme ole myöskään tietoisia niistä tietoisuuden lukemattomista pienistä yhteyksistä, jotka pitävät kehoamme käynnissä.

Eivätkö nämä evoluution vaiheet muistutakin meitä ihmisen (Adam) ulkoisista muutoksista Eedenin puutarhassa? Ensiksi hänet luotiin maasta, sitten peitettiin lehdillä ja lopulta nahalla. Adam saavutti tietoisuuden itsestään sen jälkeen kun hän oli syönyt Hyvän ja Pahan tiedon

puusta ja lähtiessään Eedenin puutarhasta hän menetti universaalisen tietoisuuden tajunsa. Vain itseyytemme nimissä ja tavoittaen universaalisen tietoisuutemme yhteisöllisesti ja yksilöllisesti voimme palata Puutarhaan, mutta nyt Jumaluuden

tietoisessa todellisuudessa.

*Jumala nukkuu kivessä,
hengittää kasvissa,
uneksii eläimessä
ja herää ihmisessä.*

Vanha intialainen sanonta

KÄTKETYT HARMONIAT:

Kuinka Ruusuristipolku pohjautuu egyptiläiseen traditioon

Steven Armstrong F.R.C.

Rosicrucian Digest -- Nro1 2007

Ruusuristiveljeskunta AMORCin perinteinen historiankirjoitus alkaa tavallisesti kertomuksella siitä, kuinka Egyptin faarao Thutmosis III perusti Uuden kuningaskunnan 18. dynastian aikana yhdistetyn, mystisen ryhmän. Kuten H. Spencer Lewis kirjoitti vuonna 1929, juuri Thutmosis III organisoivat nykyisen mallin, jota nykyinen, salainen veljeskunta noudattaa ja linjasi myös monet sen säännöistä ja ohjesäännöistä. Lisäksi Lewis varoitti, että ”Ei pidä tulkita niin, että sanaa Ruusuristilainen tai mitään sen

muunnoksista olisi käytetty tai liitetty tähän muinaiseen veljeskuntaan. Pikemminkin on käsitettävä niin, että tämän muinaisen perinteen nykyaikainen ilmentymä on löydettävissä Ruusuristijärjestö AMORCissa, joka johtaa periaatteensa ja tavoitteensa siitä”.

Viimeaikainen tutkimus on paljastanut erään toisen tähän perustamistapahtumaan liittyvän puolen, joka joskaan ei kokonaan unohtuneena, niin ainakin pitkäksi aikaa hyvin vähäiselle huomiolle jääneenä, luo uutta valoa erääseen ruusuristiläisen

Suuri puutarha,

William Thornton F.R.C.

perinteen merkittävään piirteeseen.

San Joséssa sijaitsevassa Ruusuristolaisen tutkimuksen kirjastossa järjestöllä on James H. Breastedin vuonna 1906 kokoama teos, joka sisältää kopioita huomattavista, muinaisista egyptiläisistä asiakirjoista. Tässä asiakirjakokoelmassa mainitaan historiallinen nimitystapahtuma, jossa eräs henkilö nimitettiin tuon ajan Egyptin yhdistetyn papiston johtoon. Tämä sinällään ei ole yllättävää. Yksityiskohdat paljastavat kuitenkin jotakin odottamatonta.

Elämän Talot jatkoivat temppeleiden mystistä työtä

Kuten tiedämme, egyptiläiset papit eivät huolehtineet pelkäänsään ulkoisesta temppeleipalveluksesta. Useimpiin temppeleihin kuului Elämän Talo (Per Ankh), jossa säilytettiin asiakir-

voja ja jossa etsijöitä koulutettiin lääketieteen, unien ja muiden alojen mysteereihin. Hermetiikkaan erikoistunut historioitsija Garth Fowden osoittaa, että ”muinaisten egyptiläisten pappien salaiset kirjat kopioitiin Elämän Taloissa, jotka toimivat ensisijaisten, kulttiin liittyvien tehtävien alaisuudessa myös temppeleiden kirjuriin ja kirjastojen sijaintipaikkoina”.

Monissa tapauksissa näiden asiakirjojen joukossa olivat Thothille (myöhemmin Hermes Trismegistoksena tunnetulle) omistetut 42 kirjaa. Kristitty gnostikko ja opettaja Clemens Alexandrialainen todistaa nähneensä (200 jaa.) kulkueen, jossa kannettiin sellaiseen kokoelmaan liittyviä kirjoja, jotka käsitelivät jumalia, astrologiaa, hieroglyfejä, hymnejä, rukouksia, henkistä koulutusta ja lääketiedettä. ”Sittem neljäkymmentäkaksi korvaamattoman tärkeää Hermeen kirjaa, joista kolmekymmentäkuusi sisälsi egyptiläisten koko filosofian... ja vielä kuusi muuta, jotka käsittelevät lääketiedettä...”.

Suuren osan nykyisin tuntemastamme Elämän Talojen kirjallisuudesta ja opetuksesta olemme luultavasti saaneet hellenisoidussa muodossa käy-

tännöllisen (tai teknisen) ja filosofisen Hermetican ja siihen kuuluvan Corpus Hermeticumin välityksellä. Elämän Talot olivat paljon enemmän kuin papillisia harjoittelupaikkoja. Ne olivat pappeuden todellinen, mystinen sydän.

Yhdistynyt pappeus sisälsi sekä eksoteerista että esoteerista työtä

Henkilön nimitys koko Egyptin pappiskunnan johtoon ei yhdistänyt ainoastaan pappisyhteisöjä niiden ulkoisessa, eksoteerisessa ilmentymässä, vaan toi siihen harmonian ja mystisen komponentin samoin, kuin siihen esoteeriseen työhön, mikä keskittyi *Per Ankhun* ympäristöön. Näin Perinteinen Ruusuristolainen määrittäminen yhdistää eksoteerinen ja esoteerinen työ yhdeksi Mystiseksi Veljeskunnaksi on linjassa tunnettujen historiallisten tosiasioiden ja sisäisen henkisen totuuden kanssa.

Mystisten Veljeskuntien yhdistymisestä paljastuu uusia asioita

Se mikä on kiehtovaa ja ilmeisesti viime aikoihin saakka ruusuristolaisessa historiikirjoituksessa huomiotta jäänyttä on se, että tämä historiallinen

nimitys- ja yhdistäminen ei ollut Thutmosis III:n yksin suorittama aikaansaannos. Yhdistyminen näyttää tapahtuneen rinnakkain hallinneiden faaraoiden Hatshepsutin ja Thutmosis III:n aikana noin 1479- 1458 eaa. Lisäksi juuri Hatshepsutin oma, luotettu visiiri ja tukija, Hapuseneb, faarao Hatshepsutin seurueen tärkein henkilö, nimitettiin ”Pohjoisen ja Etelän Profeettojen Johtajaksi”.

Hatshepsutin helmi. Tässä pienessä sinisessä esineessä on kahdeksanentoista dynastian kiistellyn hallitsijan kartussi.

Tämä nimitys on mainittu Hapusenebin Louvressa sijaitsevassa patsaassa.

K u t e n
Breasted selittää, ”Koko maan papiston muokkaaminen yhtenäiseksi organisaatioksi yhden ainoan henkilön johdon alaisena, esiintyy tässä

ensimmäistä kertaa. Tämä uusi, suuri organisaatio tuli Hapusenebin kautta siis kirjatuksi aikakirjoihin ja yhdistyi Hatshepsutiin.”

Breasted tuo esiin myös muita Hapusenebin nimitykseen liittyviä käännoitekstejä, jotka ovat löy-

dettävissä Louvressa sijaitsevan patsaan kaiverruksista. Tämä nimitys tapahtui rinnakkaishallitsijoiden aikana ja voimme olettaa, että sillä oli molempien hallitsijoiden täysi hyväksyntä. Tekstissä ilmenevä vaihtelu maskuliinisen ja feminiinisen muodon välillä saattaa johtua myöhemmin tehdyistä tekstimuutoksista tai se saattaa viitata molempien hallitsijoiden toimintaan. ”Katso, hänen majesteettinsa kuningas oli palatsissa (...) kuninkaan talossa, Hapuseneb, jonka hänen majesteettinsa kuningatar (...) miljoonien edessä, kohotti suuruuteen ihmisten joukosta hänen ylivertaisuutensa suuruuden tähden...”

Breasted itse, kenties oman aikansa näkemysten mukaisesti, näyttää vastustaneen tai olleen horjuvalla kannalla sen ajatuksen suhteen, oliko Hatshepsut mukana nimityksessä. Myöhemmin hän väitti kaiverruksen tekstin vastaisesti: ”Hapuseneb, Amonin ensimmäinen ylipappi, joka toimi uuden, pyhän organisaation päänä, oli kuningatar Hatshepsutin suurvisiiri, mutta on todennäköisempää, että Hatshepsutin aviomies, Thutmosis III, sai aikaan tämän organisaation.”

Tämä mielipide on saattanut vaikuttaa muihinkin henkilöihin 1900-luvun alkupuolella.

Näkökanta, joka sulki Hatshepsutin pois merkittävästä, Amoniin liittyvästä uskonnollisesta toiminnasta, ei kestänyt 1900-luvun loppuun saakka. Vuonna 1984 saksalainen egyptologi Jan Assmann kirjoitti näiden kahden faaraon yhteisestä toiminnasta: ”Hatshepsut ja Thutmosis III eivät perustaneet ja levittäneet uutta uskontoa vaan Amonin uskon uuden muodon, jota oli kehitetty neljännellä ulottuvuudella (jumalallisesta spontaanisuudesta ja toiminnasta maailmassa ja uskovia kohtaan. – Toim. lis.). Sitten Assmann jatkaa yhdistämällä tämän kehityksen Akhenatonin ja Nefertitin Aton- uskontoon ja nähdessä näin enemmän jatkuvuutta kuin useimmiten oletetaan.

Tässä ja monessa muussa suhteessa faarao Hatshepsut näki tulevaisuuteen sanoessaan ”Nyt minun sydämeni kääntyy sinne ja tänne, kun ajattelen mitä ihmiset sanovat. Ne, jotka tulevat näkemään minun muistomerkkini vuosien kuluttua ja puhuvat siitä, mitä minä olen tehnyt...”. Nykyisin tutkimus jatkuu Hatshepsutin hallitusajan täyden merkityksen selvittämiseksi.

Ruusuristiperinteen sydämessä paljastuva energia-tasapaino

H. Spencer Lewisin kuvaus järjestöemme perustamisesta painotti muita asioita, eikä tätä näkökulmaa rinnakkaishallitsijoista siihen aikaan huomattu. Kuitenkin tämän uudelleen löytämisen myötä olemme saaneet merkittävän vahvistuksen ruusuristiläiselle historiankirjoitukselle. Lisäksi tämä hätkähdyttävä, Hatshepsutin roolia ruusuristipolun aloituksessa koskeva löytö paljastaa ruusuristiläisessä historiankirjoituksessa mallin, joka on saattanut aikaisemmin jäädä huomiotta. Feminiinisten ja maskuliinisten energioiden välttämättömän tarpeellinen tasapaino on läsnä sen mystisen perinnön luomisessa, joka on meille rakas. Sen yhdistetyn henkisen perinteen synty, joka tänä päivänä ilmentyy Ruusuristijärjestössä, AMORCissa, oli tulosta Kahden Maan voimakkaimman naisen ja voimakkaimman miehen yhteistyöstä kaikkien yhteiseksi hyväksi.

Kun tämä malli on tunnistettu muinaisten egyptiläisten Elämän Talojen yhdistymisessä, sen voidaan nähdä toistuvan kautta koko ruusuristiläisen historian.

Runsas vuosisata myöhemmin Akhenaton ja Nefertiti voidaan nähdä kerta toisensa jälkeen yhdessä uhraamassa työtä ja palvontaa Atonille. Harmoninen tasapaino feminiinisen ja maskuliinisen välillä on määräävä piirre Amarna- aikakaudelle ja se saattaa olla syy moniin taiteellisessa tyyliissä näkyviin muutoksiin tämän kauden aikana. Se perimätieto, jota Akhenaton oli oppinut Heliopoliin (On tai Annu) Auringon Tempelin Elämän Talossa kantoi hedelmää siinä atonilaisessa hengellisyydessä, jonka hän jakoi yhdessä Neferitin kanssa.

Myös AMORCin alku perustuu May Banks-Stacey'n ja H.S. Lewisin yhteistyöhön

Sama tasapaino ja harmonia, jotka olemme löytäneet Ruusuristipolun perustamisessa, ovat ilmentyneet kerta toisensa jälkeen ja ehkä selvimmin nykyisen ruusuristiläisen työn alussa. Christian Rebisse muistuttaa, että H. Spencer Lewis piti rouva May Banks-Staceyta ”Muinaisen ja Mystisen Ruusu-Ristijärjestön kanssaperustajana”.

Kun Lewis vuosina 1907-1908 uskoutui rouva Banks-Staceylle joistakin mystisistä kokemuk-

sistaan, tämä kertoi Lewisille, että ”tämä oli todennäköisesti löytänyt uudelleen tietoa, jonka hän oli saavuttanut menneissä elämässään...” ja ”että hän oli varmasti kuulunut johonkin ”Egyptin ruusuristiläisten” kaltaiseen mystiseen veljeskuntaan”. Tämä oli yksi syistä, jotka johtivat Lewisin hänen ”Idän matkalleen – Journey to the East”-Toulousessa vuonna 1909.

Rouva Banks-Stacey oli mystikko ja saanut vihkimykset Intiassa ja Egyptissä. Egyptiin tekemänsä matkan aikana hänelle kerrottiin, että hänellä tulisi olemaan merkittävä rooli perimätiedon palauttamisessa Pohjois-Amerikkaan. Marraskuun 25. päivänä 1914 hän antoi Lewisille syntymäpäivälahjan; suurenmoisen punaisen ruusun, pienen lippaan ja joitakin asiakirjoja, joista Lewis tunnisti samat ruusuristiläiset symbolit, jotka hän oli nähnyt Toulousessa vuonna 1909.

He ”päättivät sitten yhdistää pyrkimyksensä” ja joulukuun 20. päivänä 1914 he julkaisivat New York Sunday Heraldissa ilmoituksen, jossa ruusuristiläisyydestä kiinnostuneita ih-

May Banks-Stacey

misiä kutsuttiin liittymään heihin. Rouva Banks-Stacey, H. Spencer Lewis ja useat muut vihkivät sitten Ruusuristiveljeskunta AMORCin toimintaan

helmikuun 9. päivänä 1915 Manhattanilla.

Ruusuristimestarit painottivat selvästi, että sama tasapaino, joka oli vallinnut Hatshepsutin ja Thutmosis III päivinä, olisi läsnä myös AMORCia perustettaessa. Kun rouva Banks-Stacey vihittiin ruusuristiläisyyteen Intiassa, hänelle kerrottiin, että vaikka hänet oli nimetty lähettilääksi Amerikkaan, ei järjestöä perustettaisi ennen vuotta 1915 ja että sillä tulisi olemaan ranskalainen sukulinja.

Ennustuksen malli toteutui ja H. Spencer Lewis piti alustavan kokouksen joulukuussa 1913. Vaikka läsnä oli kaksitoista henkilöä, kaikki kieltäytyivät allekirjoittamasta Lewisin laatimaa perustamisasiakirjaa. Hapusenebistä ja ensimmäisistä yhdistyneistä, mystisistä ryhmistä saamamme

tiedon perusteella voimme nähdä, että Ruusuristimestarit olivat järkähtämättömiä. Perustamisen tuli olla May Banks-Stacey ja H. Spencer Lewisin yhteinen työ. Näin se täytti Kahdeksannentoista Dynastian ajalta olevan muinaisen toimeksiannon ja toimi ruusuristiläisten periaatteiden dynaamisena ja selvänä symbolina.

Feminiinisten ja maskuliinisten energioiden tasapaino on välttämätöntä Ruusuristiläiselle työlle

Ihmiskunnan kokonaisuus, eli feminiinisten ja maskuliinisten energioiden toisiinsa täydentävä tasapaino on välttämätöntä olemassaolon harmonialle ja ruusuristiläisen työn menestykselle. Vuosituhansien ajan tämä on ilmentynyt sellaisina yhteistyön esimerkkeinä kuten äitipuoli ja poika - Hatshepsut ja Thutmosis III, jotka perustivat tämän perinteen. Rakastavaa työtä ja palvontaa suorittavat

Akhenaten, Danny Pyle, F.R.C.

puolisot - Akhenaton ja Nefertiti ja vuonna 1915 AMORCin yhteistyössä perustaneet ystävät ja yhteistyökumppanit May Banks-Stacey ja H. Spencer Lewis. Ja olemassa on lukemattomia muita esimerkkejä.

Kun otamme ohjeeksemme tämän uudelleen löydetyn näkemyksen muinaisista yhteistyökumppaneista, faaraoista Hatshepsut ja Thutmosis III, meillä todella on käsissämme työkalut, joilla ilmentää niitä tavoitteita, jotka on esitetty Neljännessä Manifestissa, Positio Fraternitatis.

”Sen kaltainen avoimuus edistää Rauhan Kulttuurin tuloa. Kulttuurin, joka perustuu yhdentymiselle ja yhteistyölle ja jonka saavuttamiselle ruusuristiläiset ovat aina omistautuneet. Koska ihmiskunta on olemukseltaan yksi, sen onnellisuus on mahdollista saavuttaa vain edistämällä kaikkien ihmisolentojen hyvinvointia ilman yhtäkään poikkeusta.”

Ruusuristin Veljeskunnan Jäsenlehti